

УКРАЇНА КРИМІНАЛЬНА

НОВИНИ

ПРОЦЕСИ

ПЕРСОНИ

ДУМКИ

СКАНДАЛИ

РОЗСЛІДУВАННЯ

ПОДІЇ

БРАТВА

ЛІКБЕЗ

ІСТОРІЇ

ЛИСТ В РЕДАКЦІЮ

НОВИНИ

Мобілізація цигана? На Закарпатті натовп штурмував будівлю ТЦК, лунали постріли

9 ТРА, 2026

Оперативна інформація щодо російського вторгнення станом на 16:00 09.05.2026

9 ТРА, 2026

Лубінець повідомив про госпіталізацію дніпрянина з важкою травмою голови через дії ймовірних представників ТЦК

9 ТРА, 2026

ППО-ШІ-турель для перехоплення ворожих БпЛА пройшла бойове застосування (відео)

9 ТРА, 2026

Нові «покрощення» для пацієнтів і лікарів запровадили в Україні: що зміниться від 20 травня

9 ТРА, 2026

Експравоохоронця затримали за новою підозрою у вчиненні злочину під час окупації Чернігівщини

9 ТРА, 2026

Польща запропонувала США посилити східний фланг НАТО – біля кордону з РФ

9 ТРА, 2026

Кроки до трибуналу над російським фашизмом: як Маріуполь документує злочини РФ

9 ТРА, 2026

ПРОЦЕСИ

Чом
у
жерт
ви
наси
льст
ва
мовч
ать?
І хто
в
цьо
му
вине
н

У ФОКУСІ

Десять років бігу на місці: як українська прокуратура навчилася змінювати вивіски, не змінюючи звичок

ІНШІ НОВИНИ

ДУМКИ ЧИТАЧІВ

«А МИ ТУТ ПРИ ЧОМУ?». Смертельна відмова за п'ять хвилин від порятунку та ціна байдужості київської підземки

Шантаж дітьми та помаранчеві мітки політ'язнів або історія виживання чернігівчанки в гомельській колонії

10 КВІ, 2026

Хапаємо по-прокурорськи. Рідня заступника генпрокурора заробляла по обидва боки фронту

10 КВІ, 2026

Геноцид під виглядом призову: як Кремль «зачищає» окуповані території від українських чоловіків

11 КВІ, 2026

Пропаганда у бібліотеці Steam: чому ігрові гіганти ігнорують війну та заробляють на російському ринку

11 КВІ, 2026

Конвеєр зникнень або як рашисти перетворили викрадення українців на систему контролю окупованих територій

11 КВІ, 2026

Операція Ходячі або як 81 рік тому чекісти розпочали ліквідацію Греко-католицької церкви в Україні

12 КВІ, 2026

COVID-19 ДТП Донбасс Київ Розшук дітей
агресія Росії атака дронами-камікадзе **вбивство** вбивство
мирних жителів вимагання **війна** війна с
Росією воєнні злочини РФ **втрати**
окупантів **війна з Росією**
грабіж державна зрада допомога
союзників Україні замах на вбивство зловживання
службовим становищем знищення окупантів
колабораційна діяльність коронавірус
корупція **корупція** крадіжка
напад Росії на Україну
наркозлочини незаконне переправлення осіб
через держкордон ножове поранення обстріли
цивільної інфраструктури **оперативна**
інформація пособники окупантів
привласнення коштів підроблення документів
п'яний за кермом ракетні удари окупантів **розбій**
російські воєнні злочинці **руський мир**
смертельна ДТП убийство хабар
хуліганство **шахрайство**

PUBLISHED

25 КВІТНЯ

2026

Історія
Надії
Вікарій
сколихну
соцмерех
хвилює
обурення
Користув.
пишуть
про шок і
жах,
дивуютьс
що
подібне
могло
відбувати
поруч,
зазначає
видання
ZN.UA.

Але за
цими
емоціями
постає
інше
запитанн
чому ми
щоразу
реагуємо
так, ніби
бачимо
це
вперше, і
що це
говорить
про наше
суспільст

У тій
історії
жінка
розповіла
про жахи

ФОТОРЕПОРТАЖ

Як виглядає українська ТЕЦ, що пережила не одну ракетну атаку російських загарбників

НОВИНИ ІТ

Технологии

Загрузка...

РЕКЛАМА

СВОГО
ДИТИНСТВ:
У
БАГАТОДІТІ
РОДИНІ, В
ЯКІЙ ЇЇ
МОРИЛИ
ГОЛОДОМ,
БИЛИ,
ГВАЛТУВАЛ
А ЇЇ
МОЛОДШУ
10-РІЧНУ
СЕСТРУ
МАТИ
ПРОСТО
ЗАКОПАЛА
У ДВОРІ
ПІСЛЯ
ТОГО, ЯК
ДІВЧИНКА
ПОМЕРЛА
ЧИ ТО ВІД
ГОЛОДУ,
ЧИ ТО ВІД
ПОБОЇВ.

У
СОЦМЕРЕЖ
– ХВИЛЯ
ОБУРЕННЯ.
ПОСТИ
БЛОГЕРІВ
І ЛІДЕРІВ
ДУМОК
ЗБИРАЮТЬ
ТИСЯЧІ
ЛАЙКІВ І
КОМЕНТАР
ЖАХ І
ЗДИВУВАН
–
ОСНОВНІ
РЕАКЦІЇ. І
ЦЕ
ЦІЛКОМ
ЗРОЗУМІЛС
АЛЕ

водночас
така
реакція
теж
викликає
подив.

То що ж
не так із
цим
обурення
Складаєт
враження
що люди
жили в
ідеально
дуже
гуманном
суспільст
і лише
після цієї
статті
зрозуміли
що
існують
неблагоп
сім'ї, в
яких
страждак
діти.
Ніби і не
було всіх
цих
жахливих
історій,
де
батьки –
алкоголік
наркоман
і просто
психічно
неврівноє
–
морили
дітей
голодом,
били їх,
калічили

і ламали
їм життя.

Як
людина,
народжен
у 1980-х
роках, я
взагалі
не
здивував.
коли
прочитал
цю
статтю.
Особисто
пам'ятаю,
як мого
одноклас
мати на
батьківсь
зборах у
школі
змусила
роздягнути
перед
усім
класом і
показати
синці по
всьому
тілу від
ременя.
Що
відбувалс
із ним
вдома,
можна
лише
уявити. І
такі
історії
були
точно у
кожній
школі, у
кожному
дворі і на

кожній
вулиці. І,
звісно,
вони є й
зараз.

То чому
ж таке
обурення
і
здивуван
коли
жінка
просто
розповіла
про це
вголос і
навіть
подала
до суду
на
кривдник
зі своєї
родини?

Подія
національ
масштабу
лише
через те,
що жінка
не
змовчала
Отже,
виникає
запитанн:
чому
вона
мовчала
весь цей
час?

Ще
кілька
років
тому
вирішила
провести
опитувані

і
звернула
до своїх
френдів
у
Facebook
із
простим
запитанн:

Я
отримала
десятки
особисти:
повідомл
Від жінок
і
чоловіків
різного
віку,
статусу,
професій.
Від
успішних
і
звичайни
молодих
і
старших.
Від тих,
кого ми
звикли
вважати
благопол
Після
цих
історій я
кілька
днів не
могла
оговтатис
Чому
жертви
насильсті
мовчали?

Давайте
послухаєт
їх самих.

Вони
погодили
не лише
розповіст
свої
історії, а
й
відповіст
на
непросте
запитанн:
чому
вони
мовчали
так
багато
років?

**«Це о
трую
вало
моє іс
нуван
ня баг
ато р
оків. І
тоді
я зро
зуміл
а, що
кращ
е мов
чати,
якщо
проти
тебе
вчиня
ють н**

асиль СТВО...

»

Після трагедії, яка сталася у житті Євгенії, минуло більш як 50 років, але вона й досі з болем згадує обставини того дня. Говорити про них відкрито жінка досі не наважуєт

«Мені було шість років, коли у провулку біля мого дому на мене напав педофіл, — розповіла 58-річна Євгенія. — Я відчувала що відбуваєт щось дуже

погане. У
провулок
зайшла
якась
жінка,
мені
було
дуже
соромно,
що я
стояла
поруч з
голим
дядею,
який
змушував
мене
робити
дивні
речі. Я
сподівала
що ця
жінка
втрутиться
і врятує
мене.
Але вона
швидко
пройшла
повз і
навіть не
обернула
хоча все
бачила».

Протягом
багатьох
років
Євгенія
переживає
почуття
провини
та
сорому.
Вона
ставила
собі одне
й те саме

запитанн:
чому
рідні не
підтрима
її у
найважчи
момент?

«Коли я
зайшла в
хату, то
мати
накинула
на мене
зі
словами,
що я є
«позор
сім'ї»,
вдома
був
скандал і
мамина
істерика.
Я згадую
маленькі
уривки з
цього,
але чітко
пам'ятаю
три речі:
я стала
«брудна»,
я винна,
я –
«позор».
Я досі не
розумію,
як я з
цього
вийшла.
Але все
життя я
думала
над тим,
хто з
нашої
родини

ще знає
про це і
чи
згадують
вони це,
коли
спілкують
зі мною.
Саме
тоді я
зрозуміла
що
краще
мовчати,
якщо
проти
тебе
вчиняють
насильсті

Психолог
кажуть:
почуття
провини
пережива
майже
всі
жертви
насильсті

«Це
називаєт
ретротра
—
пояснює
—
Уперше
людина
страждає
коли
сталос
насильсті
а вдруге
— коли
розповід
про
нього, а
їй або
ніхто не

вірить,
або ще й
звинувачує
у тому,
що вона
щось не
так
зробила.
Більш як
80%
насильни-
ці – це
люди з
близького
кола».

Звідси
народжує
мовчання
як спосіб
захистити
себе від
іще
більшого
болю.

Чому суспіль- ство звинувачує жертву

Віктімбле
(звинувач
жертви)
–
проблема
соціальна;
кажуть
психологи
адже
саме
суспільст-
во вішає на

жертву
ярлик
винувато
Особливо
це
характер
для
пострадя
країн, де
культивує
принцип
переклад
провини
на
слабшого
практика
замовчув
та
поради
не
вносити
сміття з
хати.

Звинувач
жертви
трагедії є
поширенс
соціальнс
та
психологі
проблемс
в
нашому
суспільст
Дружина
«винна»,
що її б'є
чоловік.
Жертва
згвалтує
«сама
спровоку

Чому
так?
Звідки
береться
така

схильніст
звинувач!
постражд

«З
погляду
соціальнс
психологі
це
відбуваєт
тому, що
ми
віримо:
світ
справедл
і
безпечни
–
зазначає
Ірина
Королець
– Ми
вважаємс
що якщо
з
людиною
стається
щось
погане,
то,
значить,
вона
щось
зробила,
аби це
заслужит
а от зі
мною
такого
ніколи не
станеться

Таким
чином,
схильніст
звинувач!
жертву
виникає
з

глибокої
потреби
людини
вірити у
те, що
світ є
добрим і
справедл

«Це віра
в те, що з
хорошими
людьми
не
відбуваю
погані
речі, –
каже
Ірина
Королець
– Такий
собі
феномен
справедл
світу.
Нам
страшно
прийняти
що світ
далеко
не такий
справедл
і
безпечни
як нам
хочеться,
і що
погані
речі
можуть
трапляти
і з
хорошими
людьми.
Ба
більше,
навіть
хороші

люди
іноді
роблять
жахливі
речі».

Однак це
лише
психологі
захист.

**«Не хочеш
сексу,
отримай
ляща.
Такі
отно-
сини»**

Яна
вийшла
заміж у
16 років.
«Чоловік
штовхнув
мене так,
що
стався
викидень
Потім
бив
кожен
раз, коли
я хотіла
піти.
Секс був
примусов
Не хочеш
—
отримай
ляща».

Вона
змогла
піти
лише у
19.

Проблема
в тому,
що у
багатьох
сім'ях це
навіть не
сприймає
як
насильсті
Примус
до сексу
–
нерідке
явище у
багатьох
українськ
родинах,
де панує
патріарха
погляд
на
стосунки.

«Чоловік
вважає,
що «має
право»,
бо він
господар
і
годувальн
а жінка
перебува
на його
утриманн
–
коментує
Ірина
Королець
– Як цей
чоловік
скаже,
так і

буде.
Тобто, з
одного
боку,
жертви
часто не
розуміють
що
сталось
насилісті
а з
іншого –
готові
брати на
себе
відповідь
бо так
диктує
соціум».

У Дніпрі
працює
«Рукавичі
–
соціальні
притулок
для
жінок,
які
постражд
від
домашньої
насилісті
Його
засновни
запевняє
що
кожна
жінка,
яка
постражд
від
чоловіка-
агресора,
зіштовхує
з осудом
оточення.
І нерідко

вона
дізнається
що
«винна»,
саме від
представі
державни
структур.

«Суспільс
у нас
звинувач!
як
правило,
слабшого
—
розповідє
—

Класична
ситуація,
коли до
нас
звертаєть
жінка, в
якої
вдома
агресор,
що б'є її
та дітей.
Але йому
належить
житло, в
нього є
якась
робота, а
вона — у
декреті.
Так от,
дитину
відбираю
і
віддають
агресору!
В нас
купа
таких
випадків!
Навіть є

фото,
коли
дитині
чотири
місяці, у
хлопчика
побита
вся
голова.
Бив тато.
Але в
нього
була
робота і
він був із
сім'ї
якогось
начальни
і цю
дитину
та ще
двох
дітей
відібрали
у жінки і
віддали
йому. Ми
їх з
трудноща
але
відвоюва

**«Я зр
озумі
ла, щ
о це н
асиль
ство,
тільк
и кол
и у 25
років
потр**

**апила
до лі
карні
з мікр
оінсу
льтом**

»

42-річна
Олена з
Дніпра
розповідає
що
кілька
років
страждал
від
психологі
насильсті
з боку
свого
чоловіка.
І хоча
фізичног
насильсті
не було,
але
постійні
звинувач
принижен
та
докори
залишали
глибокі
шрами.

«Чоловік
був
старший
за мене
на 23
роки.
Було
постійне
психологі

та
емоційне
насилство
Був
страх
залишити
без
чоловіка.
Страх
втратити.
Могла
день
просто
лежати
після
сварок і
не
ворушити
настільки
вони
були
виснажли

Олена
кілька
разів
намагала
піти від
чоловіка,
але
щоразу
повертал:

«Я
повертал:
бо
думала,
що
просто
не
розумію
правил
поведінки
з
чоловіком
себе
звинувач!
Здавалося
що я не

дотягую
до
стандарту
дружини,
соромно
було. Я
зрозуміла
що це
насилість
тільки
коли у 25
років
потрапив
до
лікарні з
мікроінсу

Жінка
боялася
розповіст
правду
через
страх
засуджен
«Боялася
розповіст
що у
мене не
все
ідеально,
боялася
осуду.
Ось це
совкове
– бруду з
хати не
виносити
зауважук
заперече
страх
неприйма
та
засуджен
– емоції,
які
найчастіш
пережива
постражд

від
насильсті

«Йде
заперече
Жінка не
хоче
вірити у
те, що це
з нею
сталось і
що це
зробив її
чоловік,
– каже
психотера
Ірина
Королець
– Є
думка:
«Він
таким не
був! Це я
винна у
тому, що
він
таким
став!».
Адже за
час
спільного
життя
знову ж
таки
оточення
нав'язалс
їй
почуття
провини.
До того
ж жінка
часто не
знає,
куди
звертатис
по
допомогу
або не

вірить,
що
зможе її
отримати
приміром
від
правоохо
рганів».

**«Я ма
ла за
вжди
мовч
ати.
Мені
це вт
окма
чувал
и з ди
тинст
ва»**

«Батьки
були
одружені
дев'ять
років. Усі
ці роки
батько
був
жорстоки
аб'юзером
(пияцтво,
побиття),
—
розповіла
27-річна
Христина
Мандзюк
—
Щоразу
мама
збиралася

піти, ми
перечікув
і...
повертали
назад.
Дідусь,
мамин
тато,
забирав
мене на
вихідні і
запитува
чи
батько
не б'є
маму? І я
завжди
мала
відповіда
що ні. У
2002-му
батько
сильно
побив
маму і
вона
вперше
пожаліла
дідусю.
Тоді
батьки
мами
посприял
розлучені
Досі не
можу
зрозуміти
чому
мати
терпіла і
дозволял
йому
травмува
нас обох.
Але,
гадаю,
основнок
причинок

було «що
скажуть
люди» та
психологі
залежність

Христина
розповіла
що
мовчання
було
сімейною
традицією
з
дитинства.
Цього її
вчила
мама.

«Ми
ніколи не
говорили
з мамою
на цю
тему,
хоча
мені вже
27. Лише
після
університ
я змогла
собі
зізнатися
що таке
було. Бо
мала
завжди
мовчати.
Мені це
втокмачи
з
дитинства
що маю
мовчати
про цю
«таємниц
І все.
Тато
помер

позамину
року, і я
якось
видихнул
Я з
дитинства:
молилася
щоб
вони
розлучили

Якби
жертва
насил'ясті
знала,
що їй
вчасно
допоможі
або хоча
б
підтримав
вона
раніше
наважилася
би
попросит
про
допомогу
кажуть
психологи
І тут
важливо
знати, як
правильно
підтримувати
постражд

«Коли
вам
людина
розповідає
що з нею
щось
сталось,
то треба
вірити.
Це
правило
номер

один, —
радить
Ірина
Королець
— Треба
вірити і
не
заперечує
цього
факту.
Друге:
повторює
що вона
не
винна.
Добре
було б
підтримати
жертву
на шляху
отримання
доказів:
разом
піти до
лікаря,
до
правоохоронних
органів.
Можливо
поспілкує
з
рідними.
Піти до
психолога.
І третє:
ми
повинні
проявляти
максимум
емпатії.
Не
змушувати
розповісти
не
змушувати
кудиось
піти. Ми
маємо

рухатися
у тому
темпі, в
якому
живе
людина.
Не вона
за нами,
а ми – за
нею».

**«Тіло
було
суцільним
синцем,
але
виносило
на загальну
проблему і не
прийнято»**

«Я не
заявила
про те,
що мене
побив
чоловік.
Я його
попросила
піти, –
розповіла
46-річна
Наталія
Савельєва
– Мені

було
соромно,
тіло було
суцільним
синцем, і
я не
могла
собі
уявити,
як я
можу йти
кудись
так.
Найчастіше
у нас
вважають
якщо
щось
відбулося
в сім'ї, то
винна
жінка.
Виносити
на загал
свої
проблеми
не
прийнято
Зізнатися
собі, що
ти жила
із такою
людиною
дозволял
це і не
помічала,
складно»

Рідні
радили
Наталії
зняти
побої та
звернутися
у
поліцію,
але
жінка

так і не
наважилася

«Я
звинувачу
себе у
тому, що
не
зробила
кроків до
того, як
з'явилися
перші
дзвіночки
Тоді мої
батьки
говорили,
що
«сім'ю
треба
зберігати
я їх
послухалася
як більш
досвідчена
Та коли
чоловік
побив
мене, був
живий
тільки
батько,
він
підтримав
мене і
сказав,
що треба
розлучатися
Мені тоді
було 34 і
я була
одружена
вже 14
років».

**Прост
е спів**

ЧУТТЯ МОЖЕ СТАТИ РЯТІВ НИМ

Причини,
через які
наси́льсті
часто
замовчує
у нашому
суспільст
стають
очевидни
Іноді
людина
просто
не хоче
наражати
себе на
ще
більшу
небезпеку!
А іноді
це
просто
дитина,
яка
навіть не
усвідомлює
що з нею
відбуваєт
і тоді їй
мають
допомогти,
ті, хто
називає
себе
дорослим
Тож усе
впирається
в
елемента
емпатію
у

суспільст
і
порядніст
Висновки
робимо
самі.

Просте
співчуття
може
стати
рятівним
у такій
ситуації.

«Постраж
часто
говорять,
що
відчуваю
себе
річчю,
яку
використ:
Не
особистіс
Тому
дуже
важливо
повернуті
людині
відчуття,
що вона
любима і
що вона
дійсно
потрібна.
Треба
питати:
як тобі
допомогт
Але не
так: я
знаю, що
тобі
зараз
потрібно!
Дуже
важливо,

щоб
людина
не
втратила
в цій
допомозі
свого
почуття
гідності»,
– каже
психотерапевт
Ірина
Королець

А ще –
такт.

Найстрашніше – це байдужість

У всіх
цих
історіях
лякає не
лише
насильство
А ті, хто
все це
бачив і
нічого не
зробив.
Найстрашніші
люди в
історії
Надії
Вікарій –
не лише
ті, хто
чинив
насильство
Це ті, хто
все

бачив і
роками
заплющує
очі на
страждан
двох
маленьки
голодних
дівчат.
Одна з
них так і
не
дожила
до
моменту,
коли
могла б
розповіст
свою
історію
байдужом
світу.
Друга
сьогодні
самотужк
намагаєт
докричат
до
суспільст
розповідє
про
нелюдськ
страждан
у власній
сім'ї –
серед
найближч
людей.

Тож
перш ніж
обурюват
подіями і
«дивуват
що таке
відбуваєт
поруч,
може,

варто
подивити
на самих
себе, а
потім
роззирну
на всі
боки.
Можливо
поруч є
дитина,
яка
голодує.
Або
жінка,
яка живе
у страху.

Головне,
щоб
цього
разу все
не
закінчилс
обговорен
хайпом і
коментар
у
Facebook.
Щоб
зміни
відбулися
не лише
в словах
і думках,
а й у
вчинках.

Бо
справжній
тест
нашого
обурення
– не в
тому, як
голосно
ми
говоримо
а в тому,

що ми
робимо
після.

І,
можливо,
для
початку
достатньо
дуже
простого
– не
відвернут
Побачити
Почути. І
допомогт
хоча б
одній
дитині,
яка
сьогодні
живе
поруч у
страху і
голоді.
Зробити
хоча б
один
крок
назустріч
Бо для
когось
це може
стати
різницею
між
мовчання
і шансом
вижити.

Авторка:
Ліка
Толорая,
журналіст
громадсь
активістка

Джерело:
ZN.UA

Like
Tweet

Tags:

безпека

домашнє насильство

скандали

 YOU
MAY
ALSO
LIKE...

Т б И
о з с
п с л
- п а
1 р М
0 а и
а в с
б и т
с щ о
у о в
р д в
д о ы
н в Д
ы і а
х й в
з н л
а и и
к з в
о а а
н я ю
о к т
в и н

в м а
Б и п
е в о
л а с
а р т
р т с
у о о
с с в
и т е
к е т
о ж с
т и к
о т о
р и е
ы ц п
е ь р
н о о
а г с
п о т
р т р
и и а
н ж н
и н с
м я т
а : в
л в о
р і 17
е й ЛИГ
ж с 200
и ь
м к
Л о
у в
к и
а й
ш р
е о
н з
к к
о л
20 е
жО ю
202 В

а
в
п
р
о
р
о
с
і
й
с
ь
к
і
л
и
с
т
і
в
к
и
т
а
“
б
е
з
н
а
д
і
й
н
о
х
в
о
р
і
н
а
р

- Новини
- Процеси
- Персони
- Думки
- Скандали
- Розслідування
- Події
- Братва
- Лікбез
- Історії
- Лист в редакцію

Передрук матеріалів "України кримінальної" повністю - з письмового дозволу. Для Інтернет-видань – без обмежень за обов'язкових умов: зазначення адреси ресурсу у вигляді гіперпосилання. Copyright © 2018 Україна кримінальна. Всі права захищені. E-mail для контактів:

cripo@cripo.com.ua